

วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

《中国学研究期刊》泰国农业大学

Chinese Studies Journal, Kasetsart University

วารสารฐาน TCI กลุ่ม 2 (พ.ศ. 2563-2567)

■ ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) 2567 | Vol. 17 No. 2 (July-December) 2024 ■

บทบรรณาธิการ

วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นวารสารที่มุ่งเผยแพร่และรวบรวมความรู้และทัศนะทางวิชาการในด้านจีนศึกษา อีกทั้งยังเป็นเวทีในการเสนอผลงานทางวิชาการของนักวิชาการด้านจีนศึกษาจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในด้านภาษาและวรรณคดีจีน การแปล การสอนภาษา เศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นต้น

ปีพุทธศักราช 2567 วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นปีที่ 17 ซึ่งฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) ซึ่งมีบทความที่ตีพิมพ์ประจำฉบับนี้มีจำนวน 9 เรื่อง โดยแบ่งตามประเภทบทความ ดังนี้ **ด้านคติชนวิทยา** มีจำนวน 2 บทความ ได้แก่ เรื่อง 1) “ความสัมพันธ์ไทย-จีน : ว่าด้วยเรื่องการกลมเกลียวและกลืนกลายทางวัฒนธรรม” ของสุรสิทธิ์ อมรวิชชศักดิ์ และ 2) “การเปลี่ยนแปลงของตำแหน่งที่ตั้งและการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีจีนที่ปรากฏในศาลเจ้าจีน : กรณีศึกษาศาลเจ้าจีนในอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี” ของ อธิปัทม์ นิตยัณรา และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม นอกจากนี้ ยังมี**ด้านศิลปะและวัฒนธรรมของจีน** คือบทความเรื่อง “การศึกษา “ถั่งเช่า” เครื่องบ่งชี้ความสัมพันธ์สกุลแซ่ของชาวจีนโพ้นทะเลในจังหวัดภูเก็ต” ของพิชัย แก้วบุตร

บทความ**ด้านการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ** มีจำนวน 3 บทความ ได้แก่ เรื่อง 1) “การวิเคราะห์คุณค่านักเรียนการเล่าเรื่องของกวีนิพนธ์สมัยราชวงศ์ซ่งในมิติการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ” ของเฉลิมมอญ ตานากา และจางเห่าเหวิน 2) “การศึกษามาตรฐานในการเลือกคำศัพท์เฉพาะทางเพื่อใช้ในการสอนภาษาจีน : กรณีศึกษางานบริการตัวแทนนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย” ของไรวินท์ เพ็ชรรัตน์ และ 3) การศึกษาเปรียบเทียบประเด็นไวยากรณ์ในหนังสือหลักสูตรการสอนภาษาจีนสากล (ฉบับปรับปรุง) (《国际汉语教学

通用课程大纲)) กับ แบบเรียนชุด Winning in China (《赢在中国》) ของวริษา อัครรัตน์ บทความด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 2 เรื่อง คือเรื่อง “การศึกษาการกระจายตัวของคำกริยาทางจิตวิทยา “记” ของเผิงเสี่ยวจวน ฟันฉวินเยี่ยน และหม่าเสี่ยวหาน และเรื่อง “การวิเคราะห์เชิงปัญญาเกี่ยวกับอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ในคำบ่งบอกอารมณ์แง่ลบของภาษาจีน” ของศรिता ศุภธรรม และในด้านสุดท้ายคือ บทความด้านวรรณคดีจีน เรื่อง “ พิจารณามโนทัศน์ความสมจริงในตัวบทวรรณคดีเรื่อง “บ้าน” ” ของกนิษฐา ลีลามณี

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณนักวิชาการทุกท่านที่วางใจให้วารสารจีนศึกษาเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานของท่าน กองบรรณาธิการหวังว่าวารสารจีนศึกษาจะสามารถเป็นแหล่งข้อมูลค้นคว้าเกี่ยวกับจีนศึกษาที่สำคัญต่อไปในอนาคต และขอขอบคุณกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านให้ความช่วยเหลือและกรุณาตรวจคัดบทความอย่างเต็มกำลัง ตลอดจนภาควิชาภาษาตะวันออกและสถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินการทางวารสารมาด้วยดีโดยตลอด และยินดีรับข้อเสนอแนะจากทุกท่านในการปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

วุฒิพงษ์ ประพันธ์มิตร
บรรณาธิการวารสาร

เรื่องเล่าจากปกวารสาร

ชื่อภาพ จิตรกรรมฝาผนัง ณ คูกงสี รัฐปิ่นัง ประเทศมาเลเซีย
ถ่ายโดย วุฒิพงษ์ ประพันธ์มิตร

คูกงสี (邱公司 Khoo Kongsi) หรือหลงซานถั่งซิวกงซื่อ (龙山堂邱公司 Leong San Tong Khoo Kongsi) ตั้งอยู่ที่เมืองจอร์จ ทาวน รัฐปิ่นัง ประเทศมาเลเซีย โดยกลุ่มคนสกุลคูหรือซิว (邱 Khoo) ได้สร้างขึ้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็น 1 ใน 5 ตระกูลใหญ่ชาวฮกเกี้ยน (นอกจากนี้อีก 4 ตระกูลคือ ฉะหรือเซียะ (谢 Cheah) โหย่วหรือหยาง (杨 Yeoh) ลิมหรือหลิน (林 Lim) และตันหรือเฉิน (陈 Tan)) จากมณฑลฝูเจี้ยน ประเทศจีน ย้ายเข้ามาตั้งรกรากที่รัฐปิ่นังและได้สร้างบ้านและศาลบรรพชนเพื่อใช้เป็นพื้นที่ส่วนกลางของสายสกุล

นอกจากการตกแต่งทางสถาปัตยกรรมภายนอกตัวอาคารที่มีความวิจิตรแล้ว ภายในอาคารยังพบภาพจิตรกรรมฝาผนังที่น่าสนใจหลายภาพเช่น ภาพ “ผู้เฒ่าทั้งเก้า (The Nine Old Men) ภาพแปดเซียน (The Eight Immortals) ตลอดจนภาพที่เป็นที่มาของหน้าปกวารสารคือภาพ “ร้อยลูกชาย พันลูกหลาน” (The Hundred Sons and Thousand Grandsons) ซึ่งบอกเล่าวิถีชีวิต คติความเชื่อของชาวจีนได้เป็นอย่างดี